

წილ-იორტი: იანვარი 1960 წ.

კვლავ გასრულდა ერთი შეჯიბრება და მღერობით სავსე წელიწადი: განვლილი წლის მანძილზე არაა თუ არ შენელებულა მემკვიდრეობით მიღებული დაბაბუღება და ახალი იმის საწინააღმდეგო: არამედ მოსკოვის ფსიქოლოგიური ინსტიტუტის უფრო გააღვივებულ და გააღვივებულ, რასაც თან მოყვა დასავლეთურების დაღმარებელი უკან დახევა და დასავლეთის ლიდერების ხრუსჩოვთან პირის-პირ შეხვედრები და თათბირები.

შეიკრ მოსკოვი ომით და ახალი საწინააღმდეგო მოღონებული დასავლეთის ზოგიერთი წრეები ვერ ითვალისწინებენ ხრუსჩოვთან შეხვედრის სტრატეგიულ და ფსიქოლოგიურ უღელს შედგენას და კმაყოფილებას გამოთქვამენ: რომ მარეგულირებელი მშვიდობიანობა მინც შეინარჩუნებ.

ისინი ანგარიშს არ უწყვენ, რომ ამ მოვლენით მიღებული თავისუფალი დასავლეთის ქვეყნებში არსებული კომუნისტური პარტიები, რომლებიც წარმოადგენენ რუსეთის საკავშირეო და რუსული იმპერიალისტების ერთგულ მხარდებლებს. ამავდროულ დასავლეთის დემოკრატიის იმით დაწინაურება და ყოველი საფასურით მშვიდობიანობის მქმნელი ნაწილი ვერ ითვალისწინებენ, რომ ეს გარემოება ხრუსჩოვის მოსას იმ ავტორიტეტს, რომელიც საჭიროა მერყევი ადამიანისათვის, რომ მტერს მიეცელოს და მას მორჩილება გამოუცხადოს.

კომუნისტური მებრძოლმა ფორმებმა შეუძლებელია მხედველობიდან გაიშვას და ანგარიში არ გაუქონოს, თუ დასავლეთის პოლიტიკის ელასტიურობა რა გავლენას მოახდენს რუსეთის მიერ დაპყრობილი ქრებზე, რომლებმაც თავისუფლებისათვის ბრძოლის და თავადების მაღალი მაგალითები მოგვცა. კომუნისტთან მებრძოლი ძალის უფროგულესი მოკავშირე და მეგობარი სწორედ ეს ქვეყნებია ხოლო მოსალაგებელია რომ დასავლეთის პოლიტიკის ამ გვარი ცვალებადობა სწორედ კერძო ანგარიშის მიერ ტყვედ წყნობა მისახლდება და სასოწარკვეთის მიეცნენ.

ამ გვარად ხრუსჩოვთან რაშიც, მასთან ლია იალბა და დემოკრატიული ბოლოის ლიდერები მის მასთან შეხვედრები არა მარტო აძლიერებენ ხრუსჩოვის პრიორიტეტს არამედ მზარდვენ ანტიბოლშევიკურ ნებისყოფას და ძირს სცემენ ტრადიციასთან შეფერვების მორალს.

მოსკოვის დღევანდელი მფლობელიც ფართოდ საჩუქრლობს დასავლეთის თვინიერი ბით და ბორბადა იყენებს მათ კეთილ განზრახვებს. მის საპროპაგანდა გამოსვლებს, სო-სოლის ტექნიკით, შედამ თანა სდევს დასავლეთის ტელემატე: დაესამხარებ ამერიკულ კაბიტალისმსა, მიესალმა ხრუსჩოვი (სტ უშკინი) ამერიკელებს, ხოლო რათა თავისი მოჩიტი ზრახვები უკვე დაძალოს და თარეში შესახლებლობა არ მოეხსოს, შეერთებულ შტატებში მოგზაურობის შემდეგ, საბჭოთა კავშირის უმღლის საბჭოს ყრილობაზე თვითონ დაქვეითებ კითხვობის ვინ არის მსოფლიო კავშირების შენელების არსამფლობელი. ცხადია, პასუხი უბრალო და მარტივი იყო—არააინ. ამის გამო ერთი დასავლეთითა ვერნა-ლიხტი შეინახავს: ხრუსჩოვის შეუძლია სხვა გვარი შეიხვედრება მიტე საბჭოსათვის, რომლის ძაბუხიტი იგივე იქნებოდა. მაგ, მის შეუძლია კეთილ გირჩევით ავადმყოფობა თუ განმრთვობა? სიმღერით თუ სიბრძნით? და სხვა. ყოველგვარ ეს საკითხები, ექვემდებარება შე-პასუხს იქნება გამოიწვევდა ერთი და იგივე პასუხს ყოველ ერში და „ელაზისა“.

მაგრამ ისეთი კრიტიკის უნარ ნაკლებიდან ხალხში რაოდენ რუსის ხალხია, მსგავს შეხიხვებს თვითონ პროპაგანდისტული და დემაოკრეტი მწიფელობა მინც აქვს და მის დემაოკრეტი ხელმძღვანელებს შეუძლიან ამით აანთი მათში სხვა ხალხისადმი სიძულვილი და მტრობა, რომელსაც ამა თუ იმ მომენტში ხრუსჩოვის ომის გამართვლად და მშვიდობიანობის მტრად დასახეს.

„პარტული უკრის“ რადამაცია მსუყვალად გილოცავთ მრისხას ზონისა და ახალი წლის დღესასწაულთან დაზულწრავალად გისუყვავთ მომავალი წელი ურვილიმოს ქარტულიმისათვის—საპარტიმლოში და უსწრამთხო სინახაულისა და ბედნიერების წელი.

რედაქცია

პოლიტიკური მომხილვის მაგიდა.

ბას განუწყვეტილი თანა სდევს ასევე საბრა-პაგანდო მოგონილი „გინაირალება“ და აბო-შოი და რავეტული იარაღების „გაუქმება“ მითრად ადამიანის კონცხებს ეს იმეტიან ზი-ბლავს და იზიდავს, რომ სრული რწმენით მიყვება ამ არაფრის შექმელ საპროპაგანდო-ლოზუნებს და კაცობრიობის ხნის ამაში ხე-დავს; ამ გზებზე დამტრხალ ხალხს ავიწყლებ-ბათ რომ ხრუსჩოვის მიერ განიარაღების კონ-ტრალი ურვიკავა ნათლად აშეღავდეს მის ბოროტ ზრახვებს და მიზნებს და რომ დასა-ვლეთის კოალიცია იმ იაფვისთან პრაპაგან-დაზე სურს ათვილი, დასავლეთი განიარაღ-ლის და ასე დაუმტრხებელი მეტეხიან გი-ლოზებად შეიარაღებულ რუსებს. მერე ვერ-მოდებ რომელსაც „მშვიდობიანობის“ მოყარ-რულებს მხედველობიდან უშეგებნ ის არის, რომ აბოშოი იარაღს აკრძალავს, ან ზარბა-ზნების ზღვაში გადაყარავს „ფსიქოლოგიური განიარაღება“, როგორც ეს ხრუსჩოვის გე-რთიანებულ ერებში იხმარა, ვერ მოსაბს ომის შესახლებლობას, თუ რუსის ხალხი სე-რედად და ფსიქოლოგიურად არ განიტევი-თება ძალადობისა და დამპყრობლობითი მი-სწრაფებებისაგან, ჩინებ ხანების თემურ და-ნგების, აღესმანრე მაკედონელი და სხ. ეპი-ქებისათვის უტნობი იყო თანამედროვე გამ-საფრეხებელი იარაღები მაგრამ ამას ხელი არ-მდეულია, რომ მათ ქვეყნებში იმის აბო-შე-გავსებით და დაეპყრდ. ამიტომ მშვიდობი-ანობის გულმართლად მოყვარული ადამიანი უნარეველს ყოვლისა: უნარ შეგნარაღის ერთი ქვეყნის მიერ მეორის უკანების გადა-ღება, მისი მტეკეცება და მასზე ვაბატუნების მშოლოდ ეს არის მშვიდობიანობის მყარი სა-ფუძვლი და მშოლო ძლიერის მიერ სუსტის დაზონება. დაპყრობის პრინციპის ურვიკავა მოსაბს ომის მოსალაგებლობას.

მისამდე საპროპაგანდო ლოზუნები, რომლებიც თანამედროვე საზოგადოება ინტელუაზმით ხე-დავს „მშვიდობიან თანახმობას“, არც ეს ყოველა ახალი „აბოშინი“ და ხრუსჩოვზე ადრე სტალინი ხმარებდა ამავე ტერმინს მო-პრადიარის მოსათვინებრად, ხოლო, თი თი ხრუსჩოვის განცხადებით, ამის „აბოშინი-“ ლენინი აფიქვდა. მაგრამ ლენინის სწა-ვლებით ეს იქნებოდა მისივე, ვინც კომუ-ნიზმი არ გადღერებდა იმდენად, რომ „კაპი-ტალიზმი დახარისოს“. ამიტომ ლენინმა უნდო-და თავის მტეკეტირებს კაპიტალიზმთან თანახმობას, მეგობრობის ხელშეწყობლები და კაპიტალიზმის ქვეყნებით საჩუქრლო-ბა, დროისა და გარემოების მიხედვით ვიღერ კომუნისტური საყარო იმდენად ძლიერი არ იქნება, რომ დანარჩენი მოსას და წაღვიკოს.

სტალინიც პირნათლად ასრულებდა ლენინის ანდრისს და მისთვის „იდეოლოგიას“ ხე-ლი არ შეუძლია რომ „დამეგობრებოდა“ არა მარტო კაპიტალიზმურ ქვეყნებში არამედ ნა-ციტურ გეოგინიას და „ფსიქურ იტალიას“. ამავე გზით მიიპარებდა ხრუსჩოვიც. „მშვიდობიან თანახმობას“ თანა სდევს მეტარა და თავდასხმა თანა საარსებო ქვეყნ-ების მიმართ: ხრუსჩოვი არ ერეილება საჯარო-ილამარაკოს კაპიტალიზმური სისტემის დრო მოჭეშობის და საბჭოთა სისტემის უპირატე-სობის შესახებ და ამ ორ პრინციპთა შეუღე-ბლობა და დაჯახების აუცილებლობა ამტკი-ვოს. მამ რა შესცვალა ხრუსჩოვმა? იქნებ რა იგი შინაურ ცხოვრებაში გამოიყვალა? შეი-ძლება მოსკოვმა მოუშვა მონიშის არტაბები საბჭოეთში ძალით შერეკავა არ რუს ერებს და მათ თავისუფლება მიანიჭა?

აღმოსავლეთ ბერლინის მუშების რუსულ ტანებთან სრესა, პოზნანის სისხლიანი დღე-ღი, უნგრეთ პარტიკების ვიღერი მრისხანე-ბით ელტება და 1956 წ. მარტში, თბილისში სისხლის მორევი—ცხოველი ძეგლია, რომ ხრ

კაცობრიობა რაღაც ცვლილებების მოლო-დენშია. ოპტიმისტების აზრით ძირფესვიანით უნდა შეიცვალოს საერთაშორისო პოლიტიკა და ბოლო მიეღოს დაბაბუღებას, რომელმაც ქვეყნებზედა ორ ერთი-მეორისადმი მტრულად განწყობილ ბანაკად გაყო.

უფრო სეკეტურად განწყობილი კი ფე-ქიკობენ, რომ ეს არის საბჭოეთის მორიგი გა-თამაშება, რომლის მიზანია დასავლეთის ქვე-ყნების შედღობაში შეყვანა და მათი ურვი-ღების მიღდება. სრულიად მსართობიანი-ღეობითიებენ, რომ საბჭოთა კავშირის არ-სებობის 43 წლის მანძილზე ყოველთვის რ-ოდესაც კი მათ მშვიდობიანობისადმი ღრუბლა-გამოიჩინეს, გამოეწვეულ იყო სხვა და სხვა-გვარი კრიზისები: რომლებიც ის იმ პერი-ოდში განიცდიდა და რომელც მის არსებო-ბას საფრთხის უქნადა. მოვლენების ცუდათ გა-რკვევითა „თავისუფლება საყაროში“ არა ერ-თხელ იხნა კატასტროფისაგან კომუნისტურ-ი რეჟიმი თავისი მოუფერებელი პოლიტიკ-ილ არ არის მოსალაგებელი მსგავს შემთხვე-ვის განმეორება?

ჩვენ ფექიკობენ: როგორც ყოველთვის, ეს-ლაც, კუშმარტება საღაც შეშინა და განს-ჯიღრულ მომენტებში ხრუსჩოვი გულრფე-ლად უნდა „საყარო საყაროებისადმი ღრუ-ბილზე“ აშეღავდეს.

უწივი რუსული კომუნისტების პარშიმი-ლია და ლენინ-სტალინის ღრსიული მემკვი-დრე.

თუ რაიმე ცვლილებას გნებდათ რუსეთში ეს არის რუსეთის მიერ დაპყრობის არა-რუს ერთი ფსიქოლოგის გამოცემა. მთელ მსოფლიოში ვაბატუნებელი თავისუფლების იდეამ საბჭოეთის რკინის ფარდაც შეარღვი-ა და დაპყრობის ერებს მანუფრებელი სხივი მიადგურტია: ხრუსჩოვის მიერ ხელმძღვრე და-წყობილი ქართველ ერსაც სათვლად შეშინა-ლური განთავსებულების იმეტი გაუორკეცა და 1956 წ. მარტში დაპყრობელს ეკვეთა.

დაპყრობისა და მპყრობლის მიერ განა-წყება ეს უნარეობისაგან ერს უსაყვარებელი მაგრამ, რამდენადაც წმინდა არის მშობლიურ მიწაზე დამბნული ქართული სისხლი და სა-თავყენებელი მსხვერპლი და ცემული მამული წილებლის სახებელი, იმდენად მეტად გვაე-ვიღებულეს გარემოება შოშოლიერ კი უნ-და: იუწყებ მოითმინე. „ერთი მერცხალი გაზახფული ვერ მოიყვანს თვით გაზახფული კი ერთსაც მოიყვანს და ათასსაც“ ფხვ ადგე-ულ და უკვე გათამამებულ თავისუფლების იდეას ვერ დაბრტყალბებს, ვერ გადასახლბებს და ვერ დაბრტყალბებს ხრუსჩოვი. ის მპყრობ-ლის და ტრანის სურვილებს არ ემორჩილე-ბა და ვერც ევრავილ შესცლებს „ვანგებისა გ-რადელებს“.

ერთი თავისუფლების პრინციპი დაღწევის და გეგრავა აქვეს ხრუსჩოვის საპროპაგანდო „ჩანახსებობის“, „გინაირალების“ და მშვი-დობიანობის“ ლოზუნებს და თავიომწიფე თი ვისუფლების იდეა დაუფრებდა ჯოჯოხითიად ქველ რუსულ წიფელ მიტრებს. მამწ კო-მუნისტური ტრანია მწარე მოგონება და-რჩება მეოცე საუკუნის შეიღებს და რუსე-თის მიერ დაპყრობილი ერთა შორის ქართული ნაციონალიზმი ფრთხვ გაშლის, აქმარდება და „თბილისი ისევ გაიარკვლება და ნაფუბ-რი ჩადგება წყალს“.

მოითმინეთ ამ მაღალი შეგნებით და მო-მავლის ღრმა რწმენით უნდა მივგებოს ქართვე-ლი ერის ახალ წელს და იღმებულებში ზარ-ღის მტერთან შეურავებლობის და სამშობ-ლისადმი მიძღვნილობის გრძობა.

სტალინის სიძულვილი დასრულდა საბჭოთა იმპერიის ისტორია ერთი განსაზღვრული თე-კი დაიწყო ახალი ეპოქა და ახალი დიტკატო-რი საყუთარ პოლიტიკის ატარებს. ამასთან ერთად საბჭოთა ვეგსოცდეს, რა უღელს რო-ლსთამაშობს დიტკატორი ტრეპალიტარულ სა-ხელმწიფოში და მნიშვნელობა აქვს მის პი-რად თვისებებს. გამოცვლილია შინაური თუ საგარეო ვითარებანიც და ისეთი რაგალურ პოლიტიკოსი, როგორც ხრუსჩოვიცა, უსათუ-ღე ამას ანგარიშს გაუწევეს და მხედველობაში მიიღეს.

მიუხედავად ამისა პოლიტიკურმა მეთვალ-ურებმა მხედველობიდან არ უნდა გამოშვან. რომ გამოიყვალა დიტკატორი და გამოიკო-ვანა გარემოება, მაგრამ უტყველი დარჩა კო-მუნისტების ამოცანა: მთელ მსოფლიოში გაბა-ტრუნება.

მოავალი საბჭოთა ვეფერებინებს, რომ ხრ-უსჩოვმა ხელი კი არ აიღო კომუნისტური იდე-ის გავრცელებაზე, არამედ ამისათვის ბრძო-ლის საშუალება შეცვალა და ეს ეკონომიკურ სფეროში გადაიტანა. მხოლოდ ამით უნდა აი-ხნას მისი მოავალი გზითი ცდა, რომ დასავლეთის შეუთანხმდეს და დაეზავოს რაც მას ხე-ლებს გაუხნის და შესახლებლობას მისცემს საბჭოთა სახელმწიფოს თვით შესახლებლო-ბა ეკონომიკური მიმართულებით მარბრობის.

როდესაც ნიკიტა ხრუსჩოვი ამაბს, რომ საბჭოთა კავშირი დაეწევა და გადასწრებს ამე-რკას წარბოშებს: ეს არ არის ცარიელი ფრა-ზა. რუსეთის დაუსრულებელი ბუნებრივი სი-ძლიერე და მაღალი ცოდნის საციკლისტები მის შესახლებლობას ქმნის. მაგრამ თუ ეს ყვე-ლაფერი ასრულდა მისი საგალოდ შედე-გები ყველასათვის ნათელია.

ეკონომიკურად ვაფერებებელი საბჭოთა ე-კვირი უდიდესი საწინააღმდეგო და საფრთხედ მოველინება მთელ თავისუფლად კაცობრიობის ხოლო თუ კი მან რაიმეს მოახრხა და ამა-ღად თავისი მოქალაქის ცხოვრების ღირსი, ეს ვალდებულება უფლებს მიმზიდველ ძალად, მი-მზიდველი იქნება ურვიკავს ყოვლისა ეკო-ნომიკურად ჩამორჩენილ აზია-აფრიკის ხალ-ხისათვის.

მოავალი მოსაზრებები ვეფერებინებს, რომ საბჭოთა მოქალაქის ცხოვრების ღირსი აწევა არა მარტო ხელს შეუწყობს კომუნის-ტის მსოფლიოში ბატონობისთვის ბრძოლს, არამედ კრებლის დღევანდელი ბატონების გ-რადეული ამოცანაც არის მისი შინური ვა-წყნობილების გამოცემა გამო.

თუ ხრუსჩოვის სურვილი განვიტარდინენ მოვლენები, რა გავლენას მოახდენს ეს საყ-არეულობა?

თუ ხრუსჩოვი დასავლეთის შეუთანხმდა, ეს ადია ეს ქართველ პარტიკებზე შემძებნა შოა გეგმების მოახდენს. მაგრამ ეს მოახდენ-ლება არ იქნება იმ რეალური წონის და ღირე-ბულების, როგორც ერთი შეხედვით ვეგნე-ნება: დასავლეთ საბჭოთა ურთიერთობის ცვა-ლებადობა მოავალეკერ ვათამაშდა ჩვენ თე-ვალ წინ და ამან პრაკტიკულად არავფერა-მოიყვალა: ასევე უტყველი დარჩება მოავალი სივსივი მიღწელობა ვითარების რეალური მ-რეულობა: ამიტომ რომ კიდევ რამდენ დასა-ვლეთსაბჭოთა მარეგნებითი დაზავება, ანტი-კომუნისტური ძალებისათვის პრაკტიკულად არავფერა გამოიყვლება და ეს სასოწარკვეთი-ლებამდე არავის მივიყვან.

საბჭოთა რკინის ვალბერებლობა და მისი ცხოვრების ღირსი ამაღლება შეიძლება საფე-რთავი იყოს საბჭოეთის იმ ერებისათვის, რომ-ლებიც დასახლებულნი აქვენ განვითარებულ ერ-იანულ თვითმშენებებაზე ჩვენ კი ქართვე-ლები, ამ მხრივ, ყოველგვარი საფრთხის გარე-შე ვართ.

თუ საბჭოთა მოახრხება დასავლეთთან შე-თანხმება, ცხადია ეს მას ვალბერებს და მის რეჟიმს ვაახარკობლებს, მაგრამ ეს სრულე-ბით არ ნიშნავს, რომ ამით ჩვენი დამოუკიდ-ლობა დასამარტდება. მხოლოდ საბჭოთა იქნე-ბა შეცვლილ ვარეგობებში ბრძოლის ახალი მეთოდების ათვისება, ვადამწყვეტ ფაქტორად

